

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 11 november 1999

Nr 1010—1019

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1010	Lag om ändring av 12 § bibliotekslagen	2533
1011	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om konstnärsprouessurer och om statens konstnärstipendier	2534
1012	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om vissa stipendier och understöd åt författare och översättare	2535
1013	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om kommunernas kulturverksamhet	2536
1014	Lag om ändring av lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen	2537
1015	Lag om ändring av 18 § lagen om försäkringsmäklare	2539
1016	Lag om avgift som för 2000 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna	2540
1017	Förordning om allmänna förhandsröstningsställen i landskapet Åland vid val av republikens president år 2000	2542
1018	Förordning om ändring av förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning	2544
1019	Trafikministeriets beslut om fartygsbesättningens behörighet	2545

Nr 1010

Lag

om ändring av 12 § bibliotekslagen

Given i Helsingfors den 5 november 1999

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i bibliotekslagen av den 4 december 1998 (904/1998) 12 § 2 mom. som följer:

12 §

För de statsandelar som avses i denna lag och för statsunderstöd kan även vinstmedel från tippning och penninglotterier användas till utgången av 2000.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 5 november 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Kulturminister *Suvi Lindén*

RP 54/1999
KuUB 1/1999
RSv 44/1999

Nr 1011

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om konstnärsprofessurer och om statens konstnärsstipendier

Given i Helsingfors den 5 november 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 3 december 1993 om temporär ändring av lagen om konstnärsprofessurer och om statens konstnärsstipendier (1066/1993), sådan den lyder i lag 834/1998, som följer:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994 och gäller till den 31 december 2000. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 5 november 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Kulturminister *Suvi Lindén*

Nr 1012

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om vissa stipendier och understöd åt författare och översättare

Given i Helsingfors den 5 november 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 3 december 1993 om temporär ändring av lagen om vissa stipendier och understöd åt författare och översättare (1067/1993), sådan den lyder i lag 833/1998, som följer:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994 och gäller till den 31 december 2000. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 5 november 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Kulturminister *Suvi Lindén*

Nr 1013

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om kommunernas kulturverksamhet

Given i Helsingfors den 5 november 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 30 december 1992 om temporär ändring av lagen om kommunernas kulturverksamhet (1681/1992), sådan den lyder i lag 832/1998, som följer:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993 och gäller till den 31 december 2000. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 5 november 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Kulturminister *Suvi Lindén*

Nr 1014

Lag**om ändring av lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen**

Given i Helsingfors den 5 november 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1944 om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/1944) 1, 2, 2 a och 4 §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 1, 2 och 2 a § i lag 94/1999 och 4 § delvis ändrad i sistnämnda lag och i lag 950/1977, samt
fogas till lagen en ny 1 a och en ny 1 b § som följer:

1 §

Kostnader och nödvändiga investeringsutgifter som föranleds av tillsynen över försäkrings- och pensionsanstalterna samt andra anstalter som är verksamma inom försäkringsbranschen skall täckas med tillsyns- och åtgärdsavgifter.

De anstalter som övervakas av Försäkringsinspektionen skall för varje år betala en tillsynsavgift enligt grunder som vederbörande ministerium fastställer på framställning av Försäkringsinspektionen.

Grunderna för tillsynsavgiften består av en fast grundavgift och en till denna fogad proportionell avgift.

Avgifter som hos tillsynsobjekten tas ut för beslut som har fattats med anledning av ansökningar samt för registerutdrag och intyg liksom även andra avgifter som tas ut i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) skall beaktas som avdrag när den avgift som avses i denna lag fastställs.

1 a §

Tillsynsavgiften fastställs gruppvis enligt följande:

- 1) livförsäkringsbolag,
- 2) skadeförsäkringsbolag,

- 3) arbetspensionsförsäkringsbolag,
- 4) pensionsstiftelser och av försäkringskassorna pensionskassorna,

- 5) andra försäkringskassor än pensionskassorna,

- 6) arbetspensionskassan, pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare, lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömanspensionskassan,

- 7) pensionsskyddscentralen,

- 8) försäkringsföreningar,

- 9) i lagen om försäkringsmäklare (251/1993) avsedda försäkringsmäklare, och

- 10) andra sammanslutningar, anstalter och näringsidkare, när det i lag bestäms att tillsynen över och inspektionen av dem skall skötas av Försäkringsinspektionen.

I 2 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) avsedda försäkringsbolag från tredje land med koncession att driva försäkringsrörelse i Finland hänförs till gruppen för livförsäkringsbolag eller skadeförsäkringsbolag beroende på till vilken försäkringsklass den försäkringsverksamhet hör som de enligt koncessionen har rätt att driva.

1 b §

Den fasta grundavgiften bestäms gruppvis.

Den proportionella avgiften bestäms för varje grupp, med undantag för grupp 9, på basis av premieinkomsten, nettoavkastningen av placeringsverksamheten och den försäkringstekniska ansvarsskulden som anstalten bokfört under räkenskapsperioden före debiteringsåret, så som vederbörande ministerium på framställning av Försäkringsinspektionen bestämmer. Den proportionella avgiften för grupp 9 bestäms enligt antalet försäkringsmäklare som tjänstgör i försäkringsmäklarsammanslutningen.

Om ovan nämnda avgiftsgrunder till följd av överföring av försäkringsbeståndet eller av därmed jämförbar exceptionell orsak inte beträffande en viss anstalt kan läggas till grund för den proportionella avgiften, kan vederbörande ministerium på framställning av inspektionen fastställa avgiften för ifrågasvarande år för anstalten.

2 §

Tillsynsavgiften skall betalas under januari månad. Tillsynsavgiften kan justeras under det år då avgiften betalas, om Försäkringsinspektionens utgifter undantagsvis av oväntade och på förhand oförutsebara orsaker visar sig vara större än det belopp som samlas in genom tillsynsavgifterna.

Försäkringsinspektionen gör en i 1 § 2 mom. avsedd framställning före utgången av november före det år då tillsynsavgiften skall betalas. I framställningen beaktas de över- eller underskott som tidigare tillsynsavgifter gett upphov till.

Försäkringsinspektionen fastställer tillsynsavgiften särskilt för varje anstalt för följande budgetår och debiterar tillsynsavgiften före ingången av det år då tillsynsavgiften skall betalas.

2 a §

Vad som i denna lag bestäms om den till-

Helsingfors den 5 november 1999

synsavgift som anstalter som övervakas av Försäkringsinspektionen skall betala gäller på motsvarande sätt arbetslöshetskassor. Arbetslöshetskassorna utgör en egen grupp vid bestämmande av avgiften. Vederbörande ministerium

1) bestämmer dock i 1 § 2 mom. avsedda grunder utan framställning av Försäkringsinspektionen,

2) fastställer dock tillsynsavgiften i de fall som avses i 1 b § 3 mom. utan framställning av Försäkringsinspektionen, och

3) utför de uppgifter som Försäkringsinspektionen har enligt 2 §.

4 §

Den som är missnöjd med vederbörande ministeriums beslut om grunderna för avgiften eller med den avgift som påförts själva anstalten har rätt att anföra besvär över beslutet hos högsta förvaltningsdomstolen enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Avgiften skall oberoende av besvär betalas inom den tid som nämns i 2 § 1 mom.

Om en avgift nedsätts eller avlyfts genom beslut av besvärinstansen skall också dröjsmålsrättan på det nedsatta eller avlyfta beloppet återbäras.

Denna lag träder i kraft den 15 november 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag tillämpas även vid handläggning av under- eller överskott för tidigare år, dock i överensstämmelse med den gruppindelning av anstalter som utgjorde grund för 1999 års avgift.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Eva Biaudet

Nr 1015

L a g

om ändring av 18 § lagen om försäkringsmäklare

Given i Helsingfors den 5 november 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 19 februari 1993 om försäkringsmäklare (251/1993) 18 §,
sådan den lyder i lag 86/1999, som följer:

18 §

Ersättning för tillsynskostnader

Om den tillsynsavgift som skall betalas för
de kostnader som föranleds av tillsynen över

Helsingfors den 5 november 1999

försäkringsmäklare enligt denna lag före-
skrivs särskilt.

Denna lag träder i kraft den 15 november
1999.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Eva Biaudet*

Nr 1016

Lag

om avgift som för 2000 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna

Given i Helsingfors den 5 november 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De försäkringsanstalter som har rätt att i Finland bevilja obligatoriska försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) eller trafikförsäkringslagen (279/1959) samt den i 2 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) avsedda lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall så som bestäms nedan för att minska statens garantibelopp enligt 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) till folkpensionsanstalten 2000 betala en avgift som uppgår till sammanlagt 307 miljoner mark. Detta belopp fördelar sig så att de försäkringsanstalter som beviljar olycksfallsförsäkringar står för en andel av 156 miljoner mark och de försäkringsanstalter som beviljar trafikförsäkringar för en andel av 129 miljoner mark. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt står för en andel av 22 miljoner mark.

2 §

Den i 1 § bestämda avgiftsandelen för olycksfallsförsäkringsanstalterna fördelar sig mellan dessa anstalter i proportion till de försäkringspremieinkomster som fastställts i bokslutet för 2000 för de i lagen om olycksfallsförsäkring avsedda försäkringarna, med undantag för försäkringar som avses i 57 §.

Avgiften för trafikförsäkringsanstalterna fördelar sig mellan dessa anstalter i proportion till de premieinkomster av trafikförsäkringen som fastställts i bokslutet för 2000. Den i 1 § bestämda avgiftsandelen för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt är slutlig.

3 §

Utan hinder av 35 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring och 13 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare kan den utgiftsökning, som denna lag åsätter försäkringsanstalterna, 2000 och senare inkluderas i försäkringspremiegrunderna för den obligatoriska olycksfallsförsäkringen samt hänföras till totalkostnaderna för olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare.

På den premieinkomstökning som följer av denna lag uppbärs dock inte försäkringspremieskatt enligt lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966), premie för främjande av trafiksäkerheten enligt trafikförsäkringslagen, premie för främjande av arbetarskydd enligt 35 § 4 mom. lagen om olycksfallsförsäkring eller premier enligt 58 § och 60 § 6 mom. i den sist nämnda lagen, och inte heller kostnader som avses i 2 § lagen om bindande av vissa skadestånd för olycksfall vid lönenivån (957/1971) eller

premier enligt 12 § lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Avgiften enligt denna lag beaktas inte heller vid fastställandet av de utgifter för skydd i arbetet som anges i 14 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

4 §

Olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna är skyldiga att kalendermånadsvis betala förskott på den avgift som avses i 1 §. Förskottet utgör varje kalendermånad 1/12 av de belopp som försäkringsanstalterna skall betala enligt 1 §. Förskottet fördelar sig mellan olycksfallsförsäkringsanstalterna och mellan trafikförsäkringsanstalterna i proportion till de försäkringspremieinkomster som i bokslutet för 1998 har fastställts för den obligatoriska olycksfallsförsäkringen och trafikförsäkringen.

Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall kalendermånadsvis betala 1/12 av det belopp som fastställts i 1 §.

Försäkringsanstalterna skall före den 15 dagen varje månad betala förskott på premieinkomsten för olycksfallsförsäkringen till Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund och på premieinkomsten för trafikförsäkringen till trafikförsäkringscentralen. Social- och hälsovårdsministeriet förmedlar avgifterna till folkpensionsanstalten. Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att då det förmedlar det i 1 § bestämda beloppet till folk-

pensionsanstalten debitera Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbunds och trafikförsäkringscentralens konton med ett belopp som motsvarar de betalda förskotten.

5 §

De avgiftsandelar som de i 4 § 1 mom. avsedda olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna har betalt i förskott justeras att motsvara den i 2 § bestämda fördelningen av avgiftsandelarna efter det att 2000 års försäkringspremieinkomster av olycksfalls- och trafikförsäkringen har fastställts genom bokslut.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer för varje försäkringsanstalt förskottet samt den slutliga avgiftsandelen. Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund och trafikförsäkringscentralen sköter uppbörderna av de slutliga avgiftsandelarna enligt 1 mom. samt redovisningen av dessa till försäkringsanstalterna.

6 §

Närmare föreskrifter om verkställigheten av denna lag meddelas vid behov av social- och hälsovårdsministeriet.

7 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Lagen gäller avgiften för 2000.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 5 november 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Eva Biaudet*

Nr 1017

Förordning

om allmänna förhandsröstningsställen i landskapet Åland vid val av republikens president år 2000

Given i Helsingfors den 5 november 1999

På föredragning av justitieministern föreskrivs med stöd av 9 § 1 mom. vallagen av den 2 oktober 1998 (714/1998) samt 32 § självstyrelselagen för Åland av den 16 augusti 1991 (1144/1991), sådant sistnämnda lagrum lyder delvis ändrat i lag 1556/1994, och med samtycke av Ålands landskapsstyrelse:

1 §
Allmänna förhandsröstningsställen i landskapet Åland vid presidentvalet år 2000 är de postkontor som nämns i bilagan till denna förordning.

2 §
Valförrättare på ett förhandsröstningsställe

som avses i 1 § förordnas av Posten på Åland. Till valförrättare förordnas personer som är anställda hos Posten på Åland.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 1 december 1999 och är i kraft till den 10 februari 2000.

Helsingfors den 5 november 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Förteckning över de allmänna förhandsröstningsställena i landskapet Åland vid presidentvalet år 2000.

Kommun	Postkontor
Brändö	22920 Brändö
	22950 Jurmo
	22840 Lappo
Eckerö	22270 Eckerö
Finström	22410 Godby
Föglö	22710 Föglö
Jomala	22150 Jomala
Kumlinge	22820 Kumlinge
Kökar	22730 Kökar
Lemland	22610 Lemland
Mariehamn	22100 Mariehamn
Saltvik	22320 Ödkarby
Sottunga	22720 Sottunga
Sund	22530 Sund
Vårdö	22550 Vårdö

Nr 1018

Förordning**om ändring av förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning**

Given i Helsingfors den 5 november 1999

På föredragning av trafikministern
upphävs i förordningen den 19 december 1997 om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning (1256/1997) 59 § samt
ändras 61 § 2 mom. och 66 § som följer:

61 §

Närmare bestämmelser samt tillsyn

 Trafikministeriet kan utfärda närmare bestämmelser om förnyande av behörighetsbrev, minimikraven för behörighet, däckmansutbildning, nödsituations- och sjukvårdsutbildning samt vakthållning.

66 §

Bevarande av behörighet

Den som under 36 månader har tjänstgjort i en befattning som motsvarar ett behörighetsbrev för manskap enligt denna förordning och som genom sin erfarenhet uppenbart är förmögen att sköta denna befattning och som har grundläggande nödsituationsutbildning har rätt att få ifrågavarande behörighetsbrev till den 31 december 1999.

Denna förordning träder i kraft den 15 november 1999.

Helsingfors den 5 november 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 1019

**Trafikministeriets beslut
om fartygsbesättningens behörighet**

Utfärdat i Helsingfors den 5 november 1999

Trafikministeriet har med stöd av 61 § förordningen den 19 december 1997 om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning (1256/1997), sådan den lyder delvis ändrad i förordning (1018/1999), bestämt:

1 §

Definitioner

I detta beslut avses med

1) *1997 års bemanningsförordning* förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning (1256/1997),

2) *1984 års bemanningsförordning* förordningen om fartygsbemanning och fartygspersonalens behörighet (250/1984),

3) *STCW-95-konventionen* den av Internationella sjöfartsorganisationen i London år 1995 antagna internationella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, varmed 1978 års STCW-konvention ändrats, samt

4) *grundläggande nödsituationsutbildning* den helhet som består av utbildning i överlevnadstekniker, brandsläckning, förstahjälp och arbetarskydd enligt tabellerna A-VI/1-1, A-VI/1-2, A-VI/1-3 och A-VI/1-4 i STCW-95-konventionens kod A.

2 §

Däcksmans utbildning

I däcksmans utbildning enligt 34 § 2 punkten i 1997 års bemanningsförordning skall ingå

1) utbildning i överlevnadstekniker med hjälp av fartygets egna redskap för överlevnad och livräddning, varvid man lär sig var livräddningsredskapen är placerade, hur man tar på sig räddningsväst och räddningsdräkt, hur livbojar används, vilka förberedelser som behövs för ibruktagning av livflotte och flytredskap, var de pyrotekniska nödsignalerna är placerade och hur de används, var förstahjälpstrutningen finns, hur man räddar nödställda ur vattnet och hur man assisterar passagerare och använder kommunikationsutrustningen i nödsituationer,

2) brandsläckningsutbildning med hjälp av fartygets egna brandsläckningsredskap, varvid man lär sig var brandsläckningsredskapen och brandsläckningsutrustningen är placerad och hur den används, var nödutgångarna är, hur man utlöser brandsläckningssystemet i maskinrummet, hur man använder bränsletankens snabbavstängningsventil, stänger av luftkonditioneringen och stänger brandspjällen,

3) arbetarskyddsutbildning, som omfattar undervisning i säkra arbetsrutiner ombord, användningen av den personliga skyddsutrustningen samt användningen av flytplagg särskilt vid arbete på utsidan av relingen,

4) utbildning i att manövrera ett fartyg, som omfattar undervisning i hur fartyget

hanteras och styrs enligt befälhavarens anvisningar och i särskilda fall även självständigt, hur fartyget navigeras med hjälp av landmärken och kompass, hur fartyget manövreras för att lägga till vid kaj samt hur fartygets maskiner startas och stoppas, samt

5) utbildning i land, som består av grundkurs i första hjälpen (FRK) avsedd för båtförare eller motsvarande utbildning samt en av en brandsläckningsexpert ordnad praktisk övning i användningen av handbrandsläckare och brandfilt för släckning av flytande bränsle som brinner.

En däcksmän på ett fartyg i inrikes fart som enligt bemanningscertifikatet har högst tre däcksmän eller som transporterar högst 250 passagerare skall ha den utbildning som nämns i 1 mom.

En däcksmän på ett fartyg i inrikes fart som enligt bemanningscertifikatet skall ha fler än tre däcksmän ombord eller som transporterar fler än 250 passagerare skall utöver utbildningen i 1 mom. ha grundläggande nödsituationsutbildning.

Fartygets befälhavare skall ge den utbildning som avses i 1 mom. 1—4 punkten och utfärda ett intyg över utbildningen efter att han försäkrat sig om däcksmännens kunskaper och färdigheter.

3 §

Grundläggande nödsituationsutbildning för ny personal på fartyg i internationell trafik

Den som tjänstgör på ett fartyg i internationell trafik och som har inlett sin sjötjänst den 1 augusti 1998 eller senare skall ha genomgått grundläggande nödsituationsutbildning. Sjöfartsverket kan vid behov på ansökan utfärda behörighetsbrev över grundläggande nödsituationsutbildning.

Om den som avses i 1 mom. arbetar på ett passagerarfartygs ekonomiavdelning, fordras av honom eller henne inte fullständig grundläggande nödsituationsutbildning utan grundutbildning för nödsituationer anpassad efter de uppgifter som ålagts honom eller henne.

4 §

Grundläggande nödsituationsutbildning för den gamla personalen på fartyg i internationell trafik

Den som tjänstgör på ett fartyg i interna-

tionell trafik och som har inlett sin sjötjänst före den 1 augusti 1998 skall ha genomgått grundläggande nödsituationsutbildning senast den 1 februari 2002.

Om den som avses i 1 mom. arbetar på ett passagerarfartygs ekonomiavdelning, fordras av honom eller henne inte fullständig grundläggande nödsituationsutbildning utan grundutbildning för nödsituationer anpassad efter de uppgifter som ålagts honom eller henne.

Redaren kan anordna den i 1 mom. avsedda utbildningen ombord före den 1 februari 2002. Utöver den av redaren anordnade utbildningen skall personen i fråga under de två senaste åren ha deltagit i minst fem övningar med livräddningsutrustning ombord, minst fem övningar med brandsläckningsutrustning ombord och på passagerarfartyg dessutom i minst fem evakueringsövningar ombord.

Sjöfartsverket kan vid behov på ansökan utfärda behörighetsbrev över grundläggande nödsituationsutbildning om sökanden visar upp intyg över den utbildning som avses i 1 mom. eller redarens intyg över den utbildning och de övningar som avses i 3 mom.

5 §

Förnyande av behörighetsintyg för manskap

Den som ansöker om att behörighetsintyget enligt 1984 års bemanningsförordning skall förnyas och utbytas mot ett behörighetsbrev för internationell trafik enligt 1997 års bemanningsförordning skall ha genomgått grundläggande nödsituationsutbildning.

6 §

Förnyande av behörighetsbrev för däcksbefäl

Den som med stöd av 16 § i 1997 års bemanningsförordning ansöker om förnyande av sitt behörighetsbrev för däcksbefäl skall ha

- 1) intyg över genomgången ARPA-kurs, eller om han eller hon saknar intyg, ha visat sin färdighet vid en läroanstalt eller enhet som tillhandahåller sjöfartsutbildning,
- 2) brandsläckningsutbildning för befäl (STCW-95 A-VI/1-2 och A-VI/3),
- 3) radiooperatörs behörighet, samt

4) förstahjälpsutbildning avsedd för sjöfolk (STCW-95 A-VI/4-1).

Om ansökan om förnyande av behörighetsbrevet grundar sig på den utbildning som avses i 16 § 3 mom. 3 punkten i 1997 års bemanningsförordning, skall utbildningen ha erhållits vid en läroanstalt eller enhet för sjöfartsutbildning under de närmast föregående fem åren. Denna utbildning skall innehålla även den utbildning som avses i 1 mom. 1—4 punkten.

Om ansökan om förnyande av behörighetsbrevet grundar sig på den arbetserfarenhet som avses i 16 § 3 mom. 4 punkten i 1997 års bemanningsförordning, skall den i 1 mom. 1—4 punkten avsedda utbildningen ha erhållits under de närmast föregående fem åren och senast innan tjänsten ombord tas emot.

Om behörighetsbrevet enligt 1984 års bemanningsförordning vid förnyandet begränsas att gälla enbart inrikes fart, behövs inte den tilläggsutbildning som föreskrivs i 1 mom. 1—4 punkten och tillämpas villkoren i 16 § i 1997 års bemanningsförordning inte.

7 §

Förnyande av behörighetsbrev för maskinbefäl

Den som med stöd av 16 § i 1997 års bemanningsförordning ansöker om förnyande av sitt behörighetsbrev för maskinbefäl skall ha

1) brandsläckningsutbildning för befäl (STCW-95 A-VI/1-2 och A-VI/3),

2) utbildning i sjömanskap och ledarskap som erhållits vid en yrkeshögskola eller läroanstalt som ger sjöfartsutbildning (STCW-95 operativ nivå AIII/1 eller ledningsnivå A-III/2 beroende på behörighetsbrevet), samt

3) förstahjälpsutbildning för sjöfolk (STCW-95 A-VI/4-1).

Om ansökan om förnyande av behörighetsbrevet grundar sig på den utbildning som avses i 16 § 3 mom. 3 punkten i 1997 års bemanningsförordning, skall utbildningen ha erhållits vid en läroanstalt eller enhet som tillhandahåller sjöfartsutbildning under de närmast föregående fem åren. Denna utbildning skall innehålla även den utbildning som avses i 1 mom. 1—3 punkten.

Om ansökan om förnyande av behörighets-

brevet grundar sig på den arbetserfarenhet som avses i 16 § 3 mom. 4 punkten i 1997 års bemanningsförordning, skall den i 1 mom. 1—3 punkten avsedda utbildningen ha erhållits under de fem närmast föregående åren och senast innan anställningen ombord tas emot.

Den som har minst fem år sjötjänst i maskinbefälsuppgifter och redarens intyg om

1) ombordutbildning i hur fartygets trim, stabilitet och skrovbelastning påverkar fartygets sjövärdighet och

2) att han eller hon kan använda fartygets scheman och dataprogram med anknytning till dessa frågor

anses fylla de utbildningskrav som ställs i 1 mom. 2 punkten, när sjöfartsmyndigheten har försäkrat sig om att han eller hon behärskar detta.

Om ett behörighetsbrev utfärdat enligt 1984 års bemanningsförordning vid förnyandet begränsas att gälla enbart inrikes fart, behövs inte den tilläggsutbildning som föreskrivs i 1 mom. 1—3 punkten och tillämpas villkoren i 16 § i 1997 års bemanningsförordning inte.

8 §

Begränsning av behörighetsbrevets giltighet i vissa fall

Vid förnyande av ett överstyrmansbrev enligt 1984 års bemanningsförordning antecknas i det överstyrmansbrev som utfärdas enligt 1997 års bemanningsförordning en begränsning enligt vilken personen i fråga får vara befälhavare på ett fartyg i närfart som har en bruttodräktighet under 3000 och överstyrman i närfart.

Vid förnyande av ett skepparbrev enligt 1984 års bemanningsförordning antecknas i det vaktstyrmansbrev som utfärdas enligt 1997 års bemanningsförordning en begränsning enligt vilken personen i fråga får vara befälhavare eller överstyrman på ett fartyg med en bruttodräktighet under 1000 på Östersjön och vaktstyrman på ett fartyg med en bruttodräktighet under 3000 i närfart. För att få tjänstgöra som befälhavare skall han eller hon dessutom ha 12 månaders sjötjänst som vaktstyrman.

Ett behörighetsbrev enligt 1984 års bemanningsförordning kan vid förnyande begränsas att gälla enbart inrikes fart.

Nr 1019

9 §

*Annan tjänstgöring för erhållande av
förarbrev*

Som annan i 19 § 3 punkten i 1997 års bemanningsförordning avsedd motsvarande tjänstgöring godkänns enligt prövning av sjöfartsverket även tjänstgöring på nöjesfar-

Helsingfors den 5 november 1999

kost med en längd över 10 meter och en maskineffekt över 50 kW.

10 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 15 november 1999.

Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

Regeringsråd Aila Salminen